

Medlemmer kan dog frit stemme paa andre Personer end de af Udvalget foreslaaede Kandidater.

2. Konvention af 26. December 1933 om Nationalitet.

I August 1936 henlede den *chilensiske* Regering Forsamlingens Opmærksomhed paa ovennævnte Konvention, der i sin Tid blev afsluttet i Montevideo under den 7. internationale Konference af amerikanske Stater. Formaalet med Konventionen er en Ordning af Stillingen for Personer, der lader sig *naturalisere* i et fremmed Land.

Efter Forslag af 1. Udvalg besluttede Forsamlingen, under Hensyn til den Betydning Naturalisationsspørgsmaal har i Forholdet mellem Landene, at henlede Forbundsmedlemmernes Opmærksomhed paa, at ovennævnte Konvention staar aaben for Tiltrædelse fra alle Landes Side.

3. Bekæmpelse af Terrorisme.

I December 1934 besluttede Forsamlingen — foranlediget ved Mordet i Marseille paa Kong Alexander af Jugoslavien — at nedsætte et sagkyndigt Udvalg paa 11 Medlemmer til at udarbejde Udkast til en international Overenskomst om Bekæmpelse af Forbrydelser, der begaas i politisk-terroristisk Ojened.

I Januar 1936 afgav nævnte Udvalg en Beretning, i hvilken det foresloges at afslutte 2 Konventioner, den ene om *Forebyggelse og Bekæmpelse af Terrorisme*, den anden om Oprettelse af en *international Kriminaldomstol*. Sekretariatet sendte de paagældende 2 Konventionsudkast til de forskellige Regeringer med Anmodning om disses Bemærkninger dertil. Det fremgik af de modtagne Svar, at der hos forskellige Regeringer bestaar visse Tvivl med Hensyn til Spørgsmaalet, navnlig om Opportuniteten af Oprettelse af den foreslaaede internationale Kriminaldomstol.

Efter Forslag af 1. Udvalg udtalte Forsamlingen Ønske om, at det sagkyndige Udvalg reviderer de 2 Konventionsudkast under Hensyntagen til de indkomne Regeringssvar og de under Diskussionen i 1.

Udvalg fremsatte Bemærkninger, og at Raadet derefter i 1937 indkalder en diplomatisk Konference til Behandling af Spørgsmaalet.

Den paagældende Forsamlingsresolution havde følgende Ordlyd:

»Efter at have gjort sig bekendt med den anden Beretning fra Udvalget for international Bekæmpelse af Terrorisme samt de denne bilagte to Konventionsudkast:

er Forsamlingen enig i, at Afsluttelse af en Konvention om Forebyggelse og Bekæmpelse af Terrorisme, vilde være af Betydning for Sikringen af Freden;

da imidlertid Regeringernes Svar med Hensyn til det af Udvalget udarbejdede Udkast og Drøftelserne i 1. Udvalg har vist, at der hos forskellige Regeringer bestaar visse Tvivl, som det er ønskeligt at fjerne,

er Forsamlingen af den Opfattelse, at den paatænkte Konvention, ud fra Grundsætningen om at det er enhver Stats Pligt at afholde sig fra al Indblanding i en fremmed Stats politiske Liv, bør have følgende Hovedformaal:

1° Forbud mod enhver Form for Forberedelse eller Udøvelse af terroristiske Attentater paa de Personers Liv eller Frihed, der deltager i fremmede offentlige Myndigheders Arbejde;

2° Sikring af virksom Forebyggelse af saadanne Attentater, og særlig Foranstaltning af Samarbejde for at lette tidlig Opdagelse af forberedende Handlinger;

3° Sikring af Afstraffelse af Attentater, der er af terroristisk Art i egentlig Forstand og som har en international Karakter, enten ved Stedet for deres Forberedelse eller Udførelse eller som Følge af de Personers Nationalitet, som deltager deri eller er Ofre derfor.

Forsamlingen konstaterer, at visse Regeringer ikke anser det for tilraadeligt at oprette en international Kriminaldomstol, medens andre Regeringer mener, at Behandling af de skyldige ved en saadan Domstol i visse Tilfælde vilde være at foretrække fremfor Udlevering eller Retsforfølgning, hvorfor den anden Konvention af sidstnævnte Regeringer betragtes som værende af Værdi, selvom der ikke kan opnaas almindelig Tilslutning dertil;

Forsamlingen udtaler Ønske om, at Udvalget reviderer sine Konklusioner i de to Udkast under Hensyn til de i Regeringernes Svar indeholdte eller under Drøftelserne fremsatte Bemærkninger, saaledes at Raadet kan sammenkalde en diplomatisk Konference i 1937.

4—5) Vedrørende Spørgsmaalene om Raadets Sættelse og Valg til Haag-Domstolen henvises til det foran under Afsnit V. og VI. anførte.